POČITNICE SO PREHITRO MINILE

Tudi med letošnjimi zimskimi počitnicami je zveza prijateljev mladine pripravila za šolarje vrsto dejavnosti. Poleg športa in kulture – ogleda otroških filmov, lutkovnih predstav, srečanja s slovenskimi ljudskimi glasbili, so se otroci lahko pomerili tudi v oblikovanju snega. Objektiv naše kamere jih je ujel v prostorih krajevne skuposti 7. september, kjer so se po igri na snegu ogreli s plesom.

Foto: V. P.

Izkušnje za vse krajane

Z letne konference krajevne organizacije zveze rezervnih vojaških starešin Ivan Kavčič

Kako povezati strokovna znanja in izkušnje rezervnih vojaških starešin s potrebami in zahtevami sodobnega življenja vseh krajanov, je bilo eno od vprašanj aktualne problematike in aktivnosti na redni letni konferenci krajevne organizacije Zveze rezervnih vojaških starešin v KS Ivan Kavčič.

Pičla udeležba rezervnih starešin v vseh oblikah aktivnosti potrjuje potrebo po spremembah v načinu in metodah dela. Ni težko ugotoviti, da je zanimanje članov dosti večje, kadar so na programu tehnični zbori, obiski enot JLA ali nestereotipne naloge na terenu. Vendar tega je zadnje čase vse manj, bodisi da gre za krajevno ali občinsko raven organizacije, so poudarili v razpravi.

Pri rednih letnih predavanjih za vse člane na občinski ravni marsikdo pogreša dva termina teh predavanj, kar je bila praksa prejšnjih let. Sprejeli so sugestijo, naj na občinski organizaciji ZRVS razmislijo o drugem terminu – v tedenskem in dnevnem zamiku, ker je čedalje več članov, ki imajo izmensko delo ali so na službenih potovanjih.

Rezervni starešine v KS Ivan Kavčič so zadolžili svoje predsedstvo, da pospeši sodelovanje z obrambnim krožkom na osn. šoli Milana Šušteršiča. Pomagali bodo pri organizaciji obrambnega dne in razstavi orožja na šoli.

V. Z.

Moj sosed – pes

Skoraj v vsakem med nami spijo sanje o idilični hišici z vrtičkom. Nekateri jim dodajo še kakšnega kužka, muco ali ptičje petje. Ker se te sanje praviloma uresničijo le redkim, si jih ostala večina pričara v prenatrpanih stanovanjih blokih. Če ne moremo mi v naravo, naj pride narava k nam! Tako cvetijo po balkonih in okenskih policah, pozimi pa v sobah, pravi vrtovi, iz kletk se oglaša ptičje petje in vreščanje, po hodnikih, stopniščih, dvigalih in v okolici blokov pa puščajo kužki in muce svoje sledove. In tu tiči zrno neprestanega spora, jeze, prepirov, podtikanj in pravih sodnih pravd med tistimi stanovalci blokov in hiš, ki so odstopili del svoje postelje in mize živalim, ter ostalimi, ki imajo majhne otroke, ki jih vznemirja taječ, še posebej, če je nočni, in ki jih motijo smrdljivi kupčki na stopnicah in otroških igriščih. Koga pa ne?

Tako je priromal v naše uredništvo tudi stanovalec iz stolpnice na Smoletovi ulici 18. Z zadnjim upom se je oprijel še časopisne bilke. Zajetno, osem let trajajočo korespondenco med svojo skupnostjo stanovalcev in hišnim svetom na eni strani ter njihovim stanovalcem – lastnikom dveh psov na drugi je prinesel s sabo v podkrepitev svojega pripovedovanja. Vsi, ki so imeli v tej stolpnici pse, so jih, kot nam je povedal, po večkratnih opozorilih hišnega sveta odstranili. Tako tudi določa odlok o hišnem redu, saj stanovalci brez soglasja zbora stanovalcev ali lastnika hiše psov, mačk in drugih živali ne smejo rediti. Še manj pa smejo poškodovati in zamazati hišo ter dopuščati, da živali onesnažujejo skupne prostore hiše in zemljišče, ki ji pripada. Za ta slednji prekršek je predvidena celo denarna kazen petih starih milijonov. Potem so tu še ugovori, naj lastniki za svoje pse plačujejo vodo in celo delež več k popravilu dvigala ali k čiščenju hiše. In končno: »Kaj nam koristijo vsi odloki, ki jih smelo podpisujejo župani, če z njimi nič ne dosežemo?« se sprašuje ogorčeni stanovalec s Smoletove ulice 18.

Pes je človekov prijatelj, velikokrat tudi edini in najboljši. Že zavoljo tega večstoletnega sožitja bi veljalo razmisliti, če je res vsako bivanje, tudi tisto na rpvi pogled udobno, za pse in ostale živali tudi najbolj primerno. Verjemite, tudi psi sanjajo o svoji hišici z vrtičkom!

VIDA PETROVČIČ

8. februar v domu starejših občanov

Oskrbovanci Doma starejših občanov v Komanovi ulici so z velikim veseljem sprejeli ponudbo moškega pevskega zbora Posavje, da skupaj proslavijo slovenski kulturni prazik, 8. februar. Posebost nastopa MPZ Posavje, pod vodstvom zborovodja Ivana Kocipra, je bila predhodno recitiranje besedila vsake zapete pesmice.

Oskrbovanci doma, ki so povsem napolnili jedilnico, so bili za to dopolnitev koncerta enako hvaležni kot za vokalno predstavitev pesmic. Koncertni program je bil prekratek zato so pevci pred odhodom zapeli nekaj pesmi tudi v avli doma. Tedaj so se petju uspešno pridružile nekatere oskrbovanke in oskrbovanci, ki tudi sicer vadijo zborovsko petje v domu.

S. K.

Obvestilo

Veterinarski zavod Ljubljana sporoča, da sprejemajo vsa naročila od 6.30 do 20. ure (tudi ob sobotah, nedeljah in praznikih) na telefonski številki: 482-912 in 484-292, od 20. do 6.30 pa na telefon dežurnih veterinarjev po naslednjem razporedu:

do 20. 2. 1987 Špenko France 672-198
od 20. do 27. 2. Jerše Bogdan 262-076
od 27. 2. do 6. 3. Oberstar Andrej 647-127

Od 1. marca 1987 naprej bodo vsa naročila v popoldanskem in nočnem času, ob nedeljah in praznikih, sprejemali na telefonsko številko 268-543, razen za umetno osemenjevanje ob nedeljah in praznikih od 7. do 9. ure na telefonski številki 482-912 in 484-292, v dopoldanskem času v delovnih dneh pa na telefonski številki 482-912 in 484-292.

Izjemna solidarnost v Elektrotehni

V dveh dneh zbrali 125 milijonov starih din pomoči za sodelavca, ki mu je zgorelo stanovanje

Alija Masar, delavec Elektrotehninega tozda Blagovni promet, je v pičle četrt ure ostal brez strehe nad glavo. Nenaden in silovit požar mu je uničil prav vse, kar je v tolikih letih dela mukoma spravil skupaj. Do zidakov so plameni uničili trisobno stanovanje, v katerem je stanoval z ženo in dvema hčerkama. Na srečo, človeških žrtev ni bilo, a ognjena ujma je napravila škode za nekaj sto starih milijonov.

Takoj naslednji dan je v Elektrotehni stekla široka in natančno organizirana solidarnostna akcija. V pičlih šestih urah so njegovi tovariši zbrali iz svojih žepov dobrih devetdeset starih milijonov gotovine, naslednji dan pa že stopetindvajset milijonov – za prvo silo, so dejali. Sledili so krediti in nabiralne akcije še drugje.

GOSTOLJUBNI SOSEDJE

Pred slabimi sedmimi leti je Alija Masar prišel iz rodne Peči na Kosovu v Ljubljano. Zaposlil se je kot delavec v odpremi blaga v skladišču Elektrotehne. Sčasoma si je ustvaril družino in tast mu je odstopil stanovanje, kamor se je naselil z ženo in dvema otrokoma. Ravno si je udobno postlal, nakupil vse potrebno, začel odplačevati kredite, ko se je zgodilo.

Nekega zasneženega nedeljskega jutra sredi januarja, ko so v stanovanjskem bloku prebivalci še dremali, je iskra iz pokvarjene termoakumulacijske peči priletela na itison v otroški sobi. Začelo je tleti, gost in smrdljiv dim je napolnil sobico, kjer sta spali štiriletna Suzana in dveletna Adriana. Starša sta spala v sosednji sobi.

»Prav nič nisva z ženo vedela, kaj se dogaja v otroški sobi,« je pripovedoval Alija. Starejša hčerka je nenadoma z razširjenimi očmi pritavala v najino sobo in ni spravila iz sebe niti besedice. Tisti hip smo zavohali, da se nekaj žge. Z enim skokom sem planil v otroško sobo in rešil mlajšo hčerko, ki se je že dušila v plamenih in dimu. Takoj sem poslal ženo in otroka k sosedi, vpijoč, naj čimprej pokličejo gasilce, sam pa sem se lotil gašenja z mokro odejo. Bil sem v šoku. Moje gašenje ni dosti zaleglo. Plameni so se razširili po vsem stanovanju in zaradi vročine sem se moral umakniti. Tudi sosed z gasilnim aparatom ni opravil kaj več, kot da je rešil jeklenko s plinom v kuhinji in preprečil eksplozijo. V tem so pridrveli gasilci, a niso imeli več kaj rešiti. Pred mojimi očmi mi je v pičle četrt ure pogorelo vse, kar sva z ženo trudoma spravila skupaj. A kožo smo odnesli in to je poglavitno.

Ostala sva brez doma, vsaj mislila sva tako. A vendar se v teh težkih časih najdejo pravi ljudje s srcem na pravem mestu in na pravem kraju. Sosed Tone Beci mi je brez pomisleka odstopil svoje enosobno stanovanje s pripombo, da sem lahko z družino v njem dokler se ne bom znašel, ter se odselil k tastu. Bili smo iz najhujšega.«

Družina Alija Masarja – sosed jim je začasno odstopil stanovanje.
Foto: T. B.

BLISKOVITA AKCIJA POMOČI

Predsednik hišnega sveta na Toplarniški 11 Bojan Sever je skupaj z mladinskim aktivom še isti dan organiziral nabiralno akcijo v katero so se s prispevki vključili domala vsi prebivalci tega in okoliških blokov. Rezultat: ob devetnajsti uri so Alijevi družini izročili dobrih šestnajst starih milijonov gotovine. Prav tako so isti dan iz Elektrotehne poslali tovornjak, na katerega so naložili ostanke s pogorišča.

Glavna akcija pa je stekla naslednji dan zjutraj. Glavni organizator je bil direktor tozda Blagovni promet Jože Šimpelj. Delavski svet je sklenil, da bodo Aliju dodelili tri povprečne mesečne osebne dohodke in kredit za adaptacijo stanovanja v znesku 150 milijonov starih din z odplačilno dobo 20 let. Nabiralno akcijo so organizirali tudi v Feršpedu, kjer je zaposlena Alijeva žena Nuša.

»Naj povem še drobno zanimivost,« je dejal Jože Šimpelj. »Medtem ko so Alijevi sodelavci zbrali doslej 125 milijonov starih dinarjev pomoči pa so, brez, da bi jih kdo posebej nagovarjal svojo denarno pomoč primaknili še naši pogodbeni šoferji – zasebniki v višini devetih starih milijonov.

Ob taki pomoči, pri takšnem tovarištvu in solidarnosti, ko nihče od delavcev ni prispeval manj kot petsto starih tisočakov, je to nad vsemi našimi pričakovanji. Globoko verjamem v medsebojno pomoč, globoko zaupam v prijateljstvo, kolegialnost in tovarištvo tako v Feršpedu kot pri nas v Elektrotehni in še kje drugje.«

VSELITEV ŽE MARCA

Podobno kot v Elektrotehni je tudi v Feršpedu sindikat takoj prispeval petdeset starih milijonov.

In da bo naša zgodba dobila pravo piko na i moramo dodati, kako neverjetno hitro se je odzvala samoupravna stanovanjska skupnost Moste-Polje in njena uslužbenka Barbara Trobec. Takoj so pričeli z adaptacijo in prenovo stanovanja. Skupaj s pooblaščenimi iz Elektrotehne, hišnim svetom Toplarniška 11 in številnimi obrtniki, nekdanje stanovanje spet dobiva svojo prvotno obliko – seveda brez opreme in pohištva. Dela potekajo po načrtih in v začetku meseca marca bo Alija drugič dobil ključe svojega stanovanja. Sprejele ga bodo le gole stene, a streha nad glavo bo trdna, vera v pomoč in človeško solidarnost še bolj. Sčasoma bo tudi pohištvo, le nečesa tam zanesljivo ne bo nikoli več – termoakumulacijske peči.

TADEJ BRATOK

PARKIRANJE V HRANILNIŠKI ULICI

»Delegat naj se preseli v našo ulico«

Poročali smo, da je Ignac Zemljič, delegat konference delegacij DO Commerce predlagal, naj mestni komite za promet in zveze umakne prometne znake o prepovedi parkiranja na Einspielerjevi in Hranilniški ulici. Hišni sveti s Hranilniške ulice so nam poslali ugovor;

Hranilniška ulica je izredno prometna, preobremenjena, predvsem zaradi Astre, saj teče ves promet po naši ulici. Pri izvozu na Hranilniško ulico pride večkrat tudi do prometnih zamaškov. Vse to povzroča neznosen hrup in strahotnno onesnaževanje z izpušnimi plini. Vsa Hranilniška ulica ima namreč okna in stanovanja v nizkem pritličju.

V nasprotju z izjavo delegata je naša ulica popolnoma zasičena z vozili; na pločnikih in celo na zelenicah si lahko ogledate nepravilno parkirana vozila.

Za parkiranje na cestišču je naša ulica preozka. Če pa delegat misli, da bomo dovolili parkiranje na pločnikih pred našimi spalnicami, naj se preseli v našo ulico. Tudi pešci se na pločnikih težko prebijajo do trgovine Astra, še zlasti starejši krajani.

Dobro bi bilo opraviti meritve onesnaženja v zraku, pa tudi meritve hrupa in frekvence prometa.

Predlagamo: enosmernni promet po Hranilniški ulici; kontrolo prepovedi parkiranja na zelenicah in pločnikih Hranilniške ulice in tik pred križiščem ulice Bežigrad in Hranilniške ulice.

Obvestila Društva upokojencev Stadion

Društvo upokojencev Stadion vabi na **izlet v Ptuj.** Izlet bo v soboto, 7. marca. Z avtobusom se bomo odpeljali ob 7. uri izpred Doma družbenih organizacij Stadion, Staničeva 41. Vrnili se bomo zvečer. Ogledali si bomo znamenitosti Ptuja, muzej in vinsko klet ter pustno prireditev. Na povratku bomo kosili v Slovenski Bistrici in se ustavili še pri spomeniku talcem, v Frankolovem. Prijave sprejemamo vsak četrtek od 9. do 11. ure v društveni pisarni na Staničevi 41, soba 101.

Šahiramo vsako sredo od 9. do 11. ure v društveni pisarni na Staničevi 41, **kegljamo** pa vsak torek od 11. do 13. ure v isti zgradbi.

Društvo upokojencev Stadion organizira **pravno pomoč** za člane vsak prvi četrtek od 9. do 10. ure na Staničevi 41, soba 101.

Društvo organizira tudi **merjenje krvnega pritiska** svojih članov in sicer vsak prvi ponedeljek od 9. do 10. ure na Staničevi 41, soba 101.

Vabimo tudi vse člane, da se **vpišejo v Kulturno društvo Stadion** (mešani pevski zbor, pihalni orkester, tamburice, in druge dejavnosti ter predavanja).

V spomin

OBRAD POPOV

Po hudi bolezni se je končalo življenje Obrada Popova-Borota. V Vojvodini v Banatski palanki, je bil rojen 7. februarja 1911 v sedemčlanski kmečki družini. Po končani osnovni šoli v domači vasi, se je izučil za čevljarja. Kmalu pa se je vpisal v podoficirsko artilerijsko šolo in jo uspešno končal. Leta 1933 je bil službeno premeščen v Ljubljano v takratno artilerijsko vojašnico, sedanjo Ljube Šercerja. Toda že tretji dan okupacije je bil pred stanovanjem aretiran in odpeljan v internacijo v Gonars,-kjer je bil vse do italijanske kapitulacije. Nato se je vrnil v Ljubljano. Aktivno je deloval za OF vse do osvoboditve, istočasno pa je bil kot čevljar zaposlen pri nekem privatniku. Po osvoboditvi pa se je ponovno vključil v JLA. Upokojen je bil leta 1967.

Po upokojitvi se je takoj vključil v družbeno politične organizacije za Bežigradom, zlasti v ZRVS. Polnih 19 let je nosil prapor ZRVS krajevne skupnosti Stadion. Čeprav se je pred devetimi leti preselil na Glinškovo ploščad, v KS 7. september je prapor Stadiona še vedno s ponosom nosil. Prav zaradi tega smo Obrada Popova zelo cenili in ga bomo pogrešali.

D. R.